

{ אז נדברו }

פרשת פנחס תשפ"ו | גליון מספר: 738 | לסדר: "ענין כעדר החלים... שכולם מתאימות ושכולה אין בהם..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

A8447168@gmail.com

לטאבות בפס:
077-4448588

חדש!

ניתן לקבל את העלון

בפס:

מערכת אוצר הגלינות:

02-3132641

קוד עלון: 1233

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

תרומות!!

לתרומות ולהוראות

קבע לעלון:

באשראי: נדרים

פלוס" (קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון:

0799-654321

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(מוכר להחזר מס)

למענה אנושי:

052-7683095

שאם יום יבא ומישהו ישאל: למה מגיע לנו שכר עד כדי כך גדול אז.....

מישהו שאל אותי בכנות: תגיד לי: למה היה מגיע לפנחס שכר עד כדי כך גדול? הרי עם כל הכבוד... הוא בסה"כ תפס שני אנשים והרג אותם... זהו!!! בסיידר... זה דבר גדול... אבל מכאן ועד כזה שכר? אני מכיר יהודי שהציל שני אנשים... לא הרג!!! אלא הציל ממוות!!! וזה גם היה כרוך במסירות נפש, וכל המציל נפש אחת מישראל וכו'... ועדיין... לא שמענו שמגיע לו שכר כפנחס... ואפילו לא רבע מזה... ובינינו... יש הרי לאורך הדורות יש אינספור אנשים שעשו מעשים נאצלים ונשגבים בחירוף נפש... ועדיין!!! פנחס קיבל שכר שאף בן תמותה לא קיבל... מה קרה???

אה... מה אתה אומר? שאלה מאוד פשוטה... אבל הוא הצליח לבלבל אותי... אשתוממתי כשעה חדא ואז ענית לי: כן!!! בדיוק בשביל זה פרשת בלק מסתיימת באמצע הפרשה כשאנחנו עדיין עם לשון בחוץ!!!... אם תשים לב: בסוף בלק כתוב שפנחס עשה מה שעשה ו... וזהו... נגמרה הפרשה... דממה!!! לעת עתה אין התייחסות בתורה למעשה של פנחס לא לטוב ולא למוטב... רק אחרי שבוע ימים... אז וידבר ה'... פנחס בן אלעזר השיב את חמת' הנני נותן לו בריתי שלום, למה? למה הסיפור נקטע באמצע? למה התורה לא מסיימת את הסיפור בפרשת בלק??

אז הנה!!! זה בדיוק בשבילך!!! הקב"ה ידע שבעוד אלפי שנים... יום יבא ומישהו יעמוד וישאל... רגע... מה פנחס כבר עשה? בסה"כ לפני 3000 שנה הוא עשה מעשה נקודתי וזהו... מאז ועד היום הוא זוכה לחיים נצחיים... מלאך הברית... נו... בסיידר... חסר אנשים שעשו דברים טובים?? אז הנה!!! בדיוק בשבילך הקב"ה נותן לנו את השבוע ביניים הזה... ידידי היקר... אתה מוזמן כעת להסתובב במחנה ישראל... תשמע איך כולם מקללים אותו... איך כולם יורדים עליו... מפעילים עליו סנקציות... המשטרה הצבאית מחפשת אותו בנרות... שמים לו מחסומים בכל פינה... בא תחווה מקרוב את האוירה ואת השיח הכללי שמהזירה הזו פנחס יצא... והם!!! כל רעשי הרקע שמסביב, הם יתנו לך להבין את היקף והממדים של גדולת המעשה של פנחס!!! כלומר: נכון! המעשה הנקודתי שלו בתור מעשה ממוקד... נו נו... מצינו עוד צדיקים שעשו מעשי גבורה עוד יותר משמעותיים מזה... אבל הההלו... מה היו תנאי השטח... מה כל הרקע מסביב... מהי מנגינת הרקע שהייתה סביבו באותה שעה... זה הסיפור הגדול!!!

כמדומני שהדברים מדברים בעד עצמם!!! אסור לשכוח שאנחנו יהודים מאמינים וכל הנשאר בציון בימים אלו קדוש יאמר לו... כלומר: כל מי שנשאר בימים אלו דבוק בתורה ונאמן לרצון ה'... יזכה!!! במה יזכה? הוא יזכה לנצח נצחים!!! זאת אומרת: הניסיונות שאנחנו עומדים בהם עכשיו זה משהו שאנחנו להיות ניזונים ממנו אלפי אלפי שנים קדימה... נצח נצחים... תאר לעצמך אלף שנה קדימה... ואתה זוכה לרב טוב הצפון לצדיקים, עין לא ראתה אלוקים זולתך על כל המשתמע... ולפתע מגיע איזה חילוני שאמנם גם הוא יזכה ל'חלק' בעולם הבא... אבל בשייכות מינימלית בבחינת 'רוח מפזרתן תחת כפות רגלי הצדיקים' ויום אחד הוא יבא ויטען בתום לב: מה כבר עשית שמגיע לך כ"כ הרבה שכר... וכ"כ הרבה שנים קדימה? בינינו... הוא יהיה קצת צודק בטענה שלו... כי בינינו... מה כבר עשינו? אז נכון... למדנו קצת תורה... התאמצנו לעשות מצוות... היזענו קצת למענו יתברך... נו... בסיידר... ולכן מה... זה כבר מצדיק שכר עד כדי כך גדול... אל תשכח שכולם עובדים קשה... כל אדם לעמל נברא... ומכאן ועד לקבל עין לא ראתה לנצח נצחים?? מה נענה להם? איזה תשובה נוכל לענות להם ובעיקר לעצמנו??

הההלו... אתה צודק!!! בהיבט הטכני והמעשי נו... לא עבדנו כ"כ קשה... גם פנחס לא עשה משהו יותר מידי חריג... בסה"כ הרג שני אנשים... לא על זה מקבלים ברית עולם ולזרעו אחריו...

אלא מאי?? הרקע!!! תקלט את הרקע!!! אז גם אנחנו נשלוף להם את כל מנגינת הרקע של התקופה שלנו... את כל הגזירות... הסנקציות... כל החירופים והגידופים שהתרגלנו אליהם... את כל האימים... ואת כל העליהם שנוגש בשיטתיות בכיס שלנו ומעניק תחושה (בעיקר פסיכולוגית) שאנחנו לקראת מבוית סתום... וכשאתה מקבל את כל הרקע... אוהו... כעת אני מבין במה מדובר... כעת אני מבין למה מגיע לאותו אברך כולל שגרת' כזה 'מה רב טובך אשר צפנת ליראיך'??

יתכן שנקודתית זה לא נראה מידי יודע מרשים!!! עוד איזה אברך שבסה"כ הגיע בתשע לסדר... עוד בחור ישיבה שמשתדל לסחוב את סוף הזמן... אבל הההלו... תקשיב לרעשי הרקע... תבין באיזה שנה אנחנו מוקפים... תבין שהסדר א' שאולי כלפי חוץ נראה לך מנומנם... אבל ברחוב הוא בכלל לא מנומנם... ברחוב הוא רודף אותנו עד חרמה ומציק ומעיק ולא מרפה...

אברך יקר: הכל מתועד!!! תהיה רגוע!!! דע מה למעלה ממך עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים... כל מעשיך זה לא רק מה שאתה עושה אלא גם רעשי הרקע... אתה מחובר למוניטור אלוקי שמנציח את קצב קפיצות הלב שלך בכל יציאה לרחוב... אתה מחובר גם ל-מד לחץ דם בכל רגע שאתה ואשתך מזהים צבע כחול אדום מהבהב... ה' יתברך גם מנציח כל אמירה ציבורית מלגלגת ומתקיפה נגדך... הכל רשום בשמים!!! ולמה זה רשום? בשביל להעניש אותם...?? לא!!! אלא כקלף ומסמך לנמק למה מגיע לך!! למה זכית להיות בעל ההטבה!!! כן... יש פסוק שנפסק להלכה: 'מי גר איתי עלייך יפול', מכאן למידים שרק היום מקבלים גרים, ולא לעתיד לבא... למה? כי מי ש-גר איתי!!! רק מי שמוכן לשלם מחיר איתי בשביל להתגורר איתי... רק לו אני מוכן לתת טבעת נישואין... וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות וגו'...

כי צוררים הם לכם בנכליהם!! זהירות מנוכלים!!

יש דגש מפורש בפרשה שלנו שפעם ראשונה שאני שם לב לזה!!! צרור את המדיינים והכיתם אותם... למה?? כי צוררים הם לכם ב... במה? **בנכליהם!!!** אשר נכלו לכם עד דבר פעור... התורה מדגישה לנו שהסיבה שאנחנו צריכים לנקום דווקא במדיינים... כי הם נוכלים!!! כתוב כאן ש-מי האויב הגדול ביותר? **הנוכל!!!** אם יש לך הרבה אויבים ואתה לא יודע ממי להתחיל ראשון... תתחיל דבר ראשון **מהנוכל!!!** כי הוא נוכל! הוא הכי רע...

אני רוצה לשתף אותך בנתון מזעזע!!! יש תמונות מוכרות שאתה רואה דמויות של כמה מפקדים עם מעיל מחויט ומגפיים בצירוף חיוך כזה... ואורך לך בדיוק חצי שניה לזהות שמדובר בחיילים נאציים מהגסטאפו... מה קורה לך בשניה שאתה רואה כזו תמונה?? זה עושה רע!!! אוטומטית זה מעורר רגשות תיעוב וגועל!!! לא צריך בשביל זה להיות צדיק ועובד ה'. כל יהודי ואפילו חילוני גמור, רק רואה תמונה של נאצי זה מעורר דחיה ותיעוב.

רק מה?? תמיד התפלאות: איך אני תמיד מצליח תוך רגע לזהות שמדובר בנאצי? מילא אתה... אתה מסתמא מבין בסמלים... אתה רואה רכב ואתה מיד מזהה אם זה טויוטה או שברולט... אבל אני? אני לא טוב בזה, ובכל זאת רק תראה לי תמונה ואני אצליח תוך שניה לזהות שמדובר בנאצי... וממילא גם תוך שניה המוח שלי משדר תעוקה בגרון ותחושת גועל ודחיה... איך? איך אני מצליח לקלוט תוך שניה את זה??

מה מתברר?? לא תאמיני!!! החיילים הנאצים היו מאוד מטופחים! הלבוש שלהם היה יפה, מטופח, מגוהץ, בקפידה, עמידה מוצקה וזקופה, וכידוע: היה אצלם דגש מאוד חזק על ניראות חיצונית! **וכאן נוצר מצב אבסורדי מאין כמותו.** איך אני מזהה דמות של נאצי? לא פחות ולא יותר דווקא באמצעות המראה המרשים שלו!! כלומר: אם תראה לי תמונה של סתם חייל אנגלי... זה לא יעשה לי רע... למה? כי הוא לא נראה מספיק יפה ומטופח בשביל להיגעל מזה שהוא נאצי, אבל כשתראה לי תמונה של אדם מגוהץ, מכופתר, מחויט... זקוף ומרשים... הופה!!! המרשים והיפה הזה מתורגם אצלי לכיוון ה-בדיוק הפוך!! עכשיו: אתה מבין לבד שאני לא כזה בן אדם עקום!!! אני לא איפכא מסתברא שאוהב את המכוער והמוזנח ושונא את היפה והמרשים... לא!! אני בן אדם נורמלי שאוהב יופי ושונא הזנחה... רק מה... יש לי פה התניה!!! במקרה הספציפי הזה... דווקא המראה המרשים משדר לי סממן נאצי... ומעורר בי רגשות תיעוב... **עכשיו: מה כ"כ תופס אותי בזה??**

שאל תשכח שההתבוללות הגדולה התרחשה דווקא בגרמניה!!! היהודי בגרמניה נתפס להשכלה כי הוא הוקסם... ממה הוא הוקסם?? מהמראה!!! מאיזה מראה?? מאותו מראה שמעורר בי כעת את שיא הגועל והדחיה!!! כלומר: המראה המרשים והמטופח שהוא זה שסינוור את עיני היהודי וגרם לו להתבולל!! הוא הוא בעצמו המראה שכעת מעורר בנו את רגש הדחיה הכי גדול!! (זה לא שפעם הוא היה נראה מרשים ולכן התלהבתי ממנו... וכיום הוא כבר לא מרשים ולכן סר חינו... לא לא!! זה אותו אחד... אותו מראה מרשים ומטופח שגרם ליהודים להתבולל... הרי כיום המראה הזחוח והמצוחצח הזה הוא בעצמו!! זה שמעורר בנו את הגועל הכי גדול!!)

אתה יודע מה למדתי מכאן?? שיש סיכוי!!! יש סיכוי שיום אחד אני באמת אשנא את הרע!!! כן... כתוב בתהלים: אוהבי ה' שנאו רע... כתוב כאן שה' מצפה ממני שיום אחד אני אשנא את הרע!! אתה יודע מה זה לשנא את הרע?? זה אומר שכשאני הולך היה ברחוב ויש לי ניסיון לשמור על העיניים... אני לא שונא את זה!! אדרבה... יש לי פיתוי!! אני רוצה!! רק מה?? אני מתגבר על הרצון שלי!! והרבה פעמים שאלתי את עצמי: האם יש סיכוי שיום אחד אני אשנא את זה?? כלומר: אני אשמור על העיניים לא כי אני מתגבר על הרצון, אלא כי אני שונא רע? אתה נותן לזה סיכוי לקרות יום אחד? אני לא האמנתי שזה יקרה,

אז הנה!!! הדוגמא הזו משמשת לי כמודל!!! בפעם הבאה שתראה תמונה של חייל נאצי... תנסה רגע להתעלות מעל תחושת התיעוב והסלידה... ותסתכל לו בתוך העיניים!! תתבונן בהופעה המצוחצחת והמרשימה שלו ותחשוב... שזה!!! זה מה שקסם לאלטער זיידע שלנו... זה מה שגרם לו להתבולל... היית מאמין שהמראה המרשים הזה יום אחד יהפוך להיות המחזה הכי מתועב ודחוי?? מתברר שכן!! מה שקרה זה, שהגרמני הזה באמת מושך... נאור, משכיל, מצוחצח... ו... והתקרבו אליו והתקרבו... וכשיתור מידי התקרבו פתאום יצא ממנו כל הרוע שבעולם. והיום אתה רואה את אותו מראה שכ"כ משך ופיתה וקסם... והוא בעצמו מצליח להוציא מאיתנו את התיעוב הגדול ביותר... כגודל היופי והמשיכה כך גודל הנוכלות והדחיה!! נו... אז יש סיכוי?? כן... יש סיכוי להגיע להשגה הזו בעוד כמה דברים נוספים שכיום אני ואתה מתגברים ומתעלים מעליהם... וניתן להגיע לשנאה... רק לא בדרך כ"כ מרה כמו בשואה אלא אוהבי ה' שנאו רע!! להבין את הנוכלות שבזה!! להבין שהמדיינים הם לא פיתוי שהיינו צריכים להתגבר עליו, אלא נוכלים שבסה"כ רצו להמיט עלינו את כל האף והחימה שבעולם... כבר כתבתי כאן פעם... שאנחנו יודעים ששמירת עיניים זו מדרגה ששמורה לבני עליה... אלו שמצליחים לשלוט ביצרם ולהתגבר, אז זהו שלא!! מתברר שלא רק בני עליה שומרים על העיניים... יש עוד אלפי ורבות חילונים גמורים ששומרים על העיניים בקנאות לא פחות מבני עליה הכי גדולים... ולמה?? כי הם פשוט התקרבו מידי וטעמו בדרך הקשה את הטעם של ה'מוצא אני מר ממוות את האשה... את הסבל והרוע שהתורה רצתה לחסוך מאיתנו, הם לא דילגו על זה... הם למדו את זה בדרך משלהם... הם מתעבים את הרע קצת יותר מהצדיקים הכי גדולים!! יש כאלו ששונאים את האינטרנט קצת יותר מר' צבי מאיר זילברברג... כי בדיוק כמו שפעם רק הצדיקים הגדולים, הם אלו שהזהירו בתקיפות להתרחק מהגוי הגרמני... כי הוא שייגעץ... והיהודים עשו טובה... השתדלו להתעלות מעל עצמם ולשמור מרחק, אבל עדיין זה היה פיתוי גדול, ואילו היום לא צריך להיות צדיק, גם החילוני הכי שמאלני מתעב את הנאצי הרבה יותר מהצדיק הכי גדול שלפני מאה שנה... אז תדע לך שגם היום יש כאלו שכבר עכשיו מתעבים את הסחורה הזולה שמפתה אותנו ברחוב!!! יש כאלו שפשוט טעמו מקרוב את הטעם המר של 'מצודים וחרמים לבה, אסורים ידיה', והם היום מבינים בדרך הקשה את מה שאני ואתה עושים טובה לרבש"ע ששונא זימה ומתרחקים מהרשת... כל מה שנדרש מאיתנו זה לזהות **כי צוררים הם לכם בנכליהם!!!** להבין שאותם מדיינים שפיתו אותנו, שבשבילנו זה היה ניסיון שמי שהתגבר הרגיש ממש צדיק שהצליח להתעלות ולהתגבר על הרצון שלו... דע לך שהם בסה"כ היו נוכלים!! דע לך שהרשת היא נוכלת!! היא רוצה לעשות לך רע!!! רע כזה שאתה בעצמך תבין שהוא רע!!! ה' בסה"כ רוצה לחסוך ממך את הסבל הזה.

כמידי שנה, לקראת ימי הקיץ מתעורר הצורך בלרענן את התחזוקה הקבועה בעמידה ללא חת מול ניסיונות דורנו:

דברים הנכתבים היישר מתוך חזית הקרב, התהליכים אישיים והתלמודות של עוצמות שליטה וחוסן הנדרשים לבין ישיבה למול העולם הרדוד והנסחף של דורנו,

משמש כמנת דהף ל'גיבור הכח' של דורנו שמגלה מנהיגות ללא חת, והמהלך בגב זקוף וראש מורם מעל הכתפיים, למול ה'ישח אדם וישפלי' שמצוי גם במחוזותינו ודע מה שתשיב מול הלוועים בעבודת ה'

מה ההבדל בין 'וימאן' ל'והיית לנו לעיניים??'

הספר 'וימאן' מטפל בראש 'מונע', ואילו 'והיית לנו לעיניים' מטפל בצמיגים, בלמים, מראות, פנסים. וימאן יסודי ומהותי. ואילו 'והיית לנו לעיניים' מתמקד ב-פן הפרקטי הטכני והכירורגי, טקטיקות מעשיות ונחוצות כיצד לשלוט ב'מרחב'.

לצורך העניין: אשתף אותך בנימה אישית: כשכתבתי את הספר 'וימאן', הרבה פעמים דמעות ולגו מעיני תוך כדי כתיבה... אבל בשעת כתיבת 'והיית לנו לעיניים' הרגשתי חייל הרוך נשק שניה לפני שייגור...

תכלים... מזה ומזה אל תנח ירך!! פשוט וברור שהנושא של מלחמת הקדושה בדורנו טעון היבט נרחב ומרום ולא יכול להישאר בגדרי לא תתורו, כך שהספר 'וימאן' הוא חשוב... נחוץ... כדאי!!!

ומאיך בסוף בסוף הרבה דברים טובים נופלים ומתנפצים מול חוסר מיומנות בפרקטיקה... ולכן גם זה חשוב ונצרך!! מה שבטוח: מי שאין לו מיינומום של כבוד עצמי שלא יקרא את הספר!! מי שאין לו קרטוב של קנאות לקום ולהוביל ולא להיות מובל שלא יקרא את הספר... מי שאף פעם לא נתן דפיקה אדירה על השלחן ויצא במלחמה על החיים שלו... שלא יקרא את הספר!!! ספר זה מיועד ליוצאי צבא בישראל בלבד.

בשבוע שעבר נכתבו כל מוקדי המכירה...
לביור מוקד ההפצה הקרוב אליך:

0527683095 0548446691

יש כאלו שיכולים כבר מעכשיו לחייך לעצמם בשקט...

ושוב מגיעים ימי האבלות על החורבן... שוב עם ישראל רושם לעצמו שיא חדש של התרפקות ותקווה שמשתרעת כבר לא על 1956 שנים אלא עוד שנה אחת יותר - 1957!!! זה המון!!! מאיפה אני יודע שזה המון???

כי אני צברתי בסה"כ 35 שנה של אמירת קינות בת"ב ואני כבר קצת איבדתי את הסבלנות... עם השנים אני מרגיש קצת שחוק... מה... שוב לבכות... שוב להתמלאות בתקווה שאיומתי בכל שנה אומרת היא השנה הזאת, ואח"כ שוב להגיע עם הנעלי בית... נו... מי יכול לעזור לי??

כנסת ישראל!! היא תסביר לי איך רעיה עגונה ממתנה בנאמנות לדודה כבר במשך 1957 שנים... לא פוזלת ימינה ושמאלה... לא מחפשת היתר להינשא לזר... מכל הכיוונים מנסים להביא לה איזה 'עד אחד' שיעיד לה שאין לה מה לחכות' והיא לא!!! היא מתבצרת בעמדתה!! אני ממתנה לו עד שהוא ישוב... (והיא מנומקת... עיני שיר השירים פ"ז... דו שיח שלם של בנות ירושלים מול הרעיה שמנסות לשדל אותה: 'שובי שובי השולמית' בואי... החיים לפניך... והיא משביעה אותם באזהרה: אם תעירו ואם תעוררו, אל תעזו להסיט אותי, אני ממתנה בעקביות, והם דורשים הסברים, מה מצאת באותו רועה... מה כ"כ מיוחד בו ששווה לחכות לו כ"כ שנים... והיא עונה... האם הם מבינות? לא בטוח, העיקר שהיא מבינה)

עכשיו: זה שקצת איבדתי סבלנות... תן ניחוש מי הראשון שמבין אותי??

הרבש"ע בכבודו ובעצמו!!! חז"ל אומרים שכשהקב"ה יחזור הבייתה לאחר 1976 שנים... מה המשפט הראשון שהוא יגיד?? אומרים חז"ל:

למחר, כשיבא הקץ, הקב"ה אומר לישראל: בני תמיה אני מכם האיך המתנתם לי כל השנים הללו, וישראל אומרים לפניו אילוילי תורתך שכתבת לנו כבר היו אומות העולם מאבדים אותנו ממך...

כתוב כאן שאנחנו מצליחים להפתיע אפילו את הקב"ה!!! אז אכן כן, אני לוקח את המילים בחזרה... לא התעייפתי... לא איבדתי את הסבלנות, אני משתוקק להיות חלק מהדבר הגדול הזה... אני רוצה שכשהקב"ה ישאל 'האיך המתנתם לי, שהשאלה הזו תהיה מופנית גם אלי... אני אסמיק במבוכה ואגיד לו: כן!!! זה היה קשה... אבל לא ויתרתי... חיכיתי לך... וניצחתי!!! הצלחתי להפתיע אפילו את הרבש"ע.

אני רוצה לחדד תובנה מעניינת בסוגיה של גלות ונחמה...

אני מכיר סיפור עגום על יהודי יקר שעשה גדולות ונצורות ומגולל מאחוריו מסכת חיים מלאה

בעשיה ונתינה וישנם אנשים שחבים לו חלק גדול מהחיים שלהם... ויום אחד הוא לקה ל"ע באלצהיימר... וככה הוא הלך ודעך במשך שנים ממושכות... עד שנוצר מצב עגום שרוב האנשים שפגשו אותו ביום כמעט ולא הכירו אותו בשיא תפארתו... הם פגשו שבר כלי ונתמך... ולאחר עשר שנים של אלצהיימר שנדמו כנצח הוא השיב את נשמתו לבוראה... ואז הגיע הלוויה ונעמד אחד מהבנים ופרץ בבכי תמרורים ממושך!!! וכולם הבינו!!! כולם הבינו על מה הוא בוכה... ועל מה הוא לא!!! לא בוכה... כולם הבינו שהוא לא בוכה על מה שקרה עכשיו... לא בוכים כעת על זה שהוא נפטר!!! כי בינינו... לא רק שלא בוכים על זה... אלא מבחינה מסוימת יש פה איזושהי תחושת הקלה... (בעיקר בייחס לסבל ולכאב האישי של הנפטר ושל המשפחה שלו לראות אותו במצב כזה...) אבל בכל זאת בכו שם בכי גדול... וכולם הבינו שעיקר הבכי הוא על זה עצמו!!! על זה שאין כעת על מה לבכות!! על שנים יפות של פעם... שכבר עשר שנים אנחנו לא שם!!! על 80% ממשתתפי הלוויה שאין להם על מה לבכות כי הם כבר הספיקו לשכוח מי היה האיש...

זאת אומרת: יש כאלו שבוכים כי יש להם על מה לבכות!!! ויש כאלו שבוכים גופא!!! על עצם זה שהגענו למצב שאין כעת על מה לבכות...

זה פחות או יותר ההבדל התהומי בין חורבן בית ראשון לבית שני...

בחורבן בית ראשון היה המון בכי... עיני עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם... יש דגש מאוד חזק על הטרגדיה של החורבן... עד הרגע שזה קרה - לא האמינו כל יושבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים, כולם היו בטוחים שזה לא יכול לקרות... כלומר: עד הרגע האחרון היה פה בית המקדש!!! (למרות ג' עבירות שהיה שם... אגב: לנו זה לא מובן... אבל בשביל זה מדובר בבית ראשון שהגרא' התבטא שאין לו השגה בסנדלר שהיה בבית ראשון...)

אבל בחורבן בית שני?? לא ידוע לנו שהיה בכלל בכי... לא בטוח שמישהו בכה... כי... כי עד!!!! עד שביית המקדש נחרב... כבר לא היה מי שיבכה... ירושלים הלכה ודעכה כל הזמן. ארבעים שנה לפני החורבן הסנהדרין כבר נסתלקו משם ועזבו את ירושלים והלכו ליבנה... כל התנאים וכל מי שהיה איכפת לו באמת מרצון ה' נטש את ירושלים מחוסר עניין... הניהול של בית המקדש עבר לצדוקים ולכל המרבה במחיר... בהמשך זה עבר לכנופיות של סיקריקים אלו שטהרת כלים יותר חמורה אצלם משפיכות דמים... הכהונה עברה לכל המרבה במחיר... וכל עובדי ה' פשוט הדירו את רגלם מירושלים... גם רבי יוחנן בן זכאי הנשיא שהוא האחרון שנאלץ להישאר בירושלים מתוקף תפקידו... גם הוא נטש אותה בדרך משונה... ומי נשאר?? הסיקריקים

והרוצחים והרבה מאוד אנשים מזי רעב ומסכנים ו... ועד!!!! עד שביית המקדש כבר נחרב סופית... כבר אף אחד לא בכה... כי לא היה על מה לבכות... (למרבה האבסורד, היו גם כאלו ששמחו, אם זה אנשי ביתר שהיו מצולקים מכל מיני עוולות שנעשו להם בירושלים) אבל בכל זאת בכנו!!! וכשכבו על בית המקדש עיקר הבכי התמקד על זה ש-מי האמין שיום אחד בית המקדש יחרב וזה כבר יהיה כ"כ 'ותרד פלאים', עד כדי שכבר לא יהיה על מה לבכות... מי האמין שביהמ"ק נהפך לכזו מערת פריצים עד כדי כך שנוצר מצב שיהיו יהודים ששמחים בלב על חורבנה של ירושלים מרוב שהיא צרובה להם במקום שבו עשקו ורצצו אותם...

אז התאבלו... בכנו... ובכו הרבה, אבל על מה?? על מה שפעם פעם היה!!! ועל כל מה שכבר מוזמן לא היה!!!!

עד כאן ברור?? אם ככה, אז כל זה היה בעיקר בתור הקדמה... כי על אותו משקל: **מותר לנו לקחת בחשבון גם לכיוון ההפוך:** בדיוק כמו שכשהגיע החורבן כבר לא היה כ"כ על מה לבכות כי זה קרה הרבה לפני כן... **על אותו משקל:** יום אחד המשיח יגיע וזה יהיה מאוד מאוד שמח ומרגש... יש עשרות פסוקים שמתארים את פרץ השמחה שתהיה באותו יום... אבל תתפלא לשמוע שדווקא אז יתברר למפרע... שאליבא דאמת חבל!!!! חבל שרק עכשיו נזכרתם לשמוח... כי האמת היא שהיינו אמורים לשמוח הרבה הרבה לפני כן!! כי כמו שחורבן לא קורה ברגע... כך גם הגאולה לא קורה ברגע... הגאולה התבשלה במשך אלפי שנים... עבדנו על זה קשה... בנינו עוד נדבך ועוד חורבה מחורבות ירושלים... ודווקא כשהמשיח יגיע יתברר למפרע שכבר שנים רבות אנחנו בונים ובונים... אז נכון שההתגלות בפועל תהיה עניין של רגע!! אבל למייעשה זה ממש ממש לא קרה ברגע... 'שני אלפים ימות המשיח' זה אלפיים שנה של בניה אינטנסיבית... ואם רק היינו יודעים עד כמה אנחנו בדור הזה מקדמים את המשיח באינטנסיביות ששמורה רק לדור התעשייתי שלנו... ואם היינו יודעים עד כמה אנחנו דוהרים לכיוון הזה... הייתה לנו סיבה טובה לשמוח גם כמה שנים לפני שהוא הגיע... האם הנוסחה הזו מקובלת עליך?? אגב: זו לכאורה הסיבה לתופעה הגלובלית שבדור האחרון פחות עושים עסק מאבלות על החרבן... אם נדבר בלי כפפות... היום באופן כללי פחות עושים 'שטייגן' באבלות על החורבן... אמנם משתדלים לשמר על מנהגי האבלות. בלי חתונות... בלי שירים... לא מתקלחים... אבל כמעט ולא תראה בית מדרש שעושה שטייגן באבלות על החורבן... (גם המגידים והמשפיעים מדברים בעיקר על דברי כיבושים בענייני דיומא, ולא נעים לומר, לאחרונה מי שעושה את עיקר השטייגן על החורבן... זה דווקא המצגות והספורים והמשקפיים המדומות והסרטונים המרגשים וה'מגניבים' ואולי בליווי של קצת גיטרות שנותנים מענה רגשי חלול שאולי טוב לילדים... אבל אצל המבוגרים זה בעיקר משמש בלסתום חור של רגשות אשמה... סליחה על הבוטות...) עכ"פ בתוכי בית המדרש אנחנו פחות רואים שמפתחים את הנושא של האבלות על החורבן... ולמה?? אז שוב: כנראה... שישראל אם אינם נביאים הם, בני נביאים הם, וכנראה שהמשיח קצת יותר קרוב מ... מקרוב... ותסכים איתי שכשהמשיח יגיע בפועל... נכון זה יהיה

וכן גדול נכנס להקטיר קטורת לפני ולפנים!!! אם יש הבדל בינו לבין הכה"ג, שכשהכה"ג נכנס לקודה"ק... לפחות היו שם ארבע קירות... ואילו כאן הכל פתוח לרווחה... והארבע קירות זה העפעפיים שלו... העיניים הטהורות שלו... הבחור הזה משגר לרבש"ע מסמן בנקאי: אני כבר מחכה לך שם!!! כן תבנה את ביהמ"ק, לא תבנה... לי זה לא נפ"מ... אני בין כך מחכה לך פה... לראות את זה, זה להתרגש ולבכות! והבכי שלנו זה הסיפור הכי קטן... כי הבכי הגדול הוא דווקא של ה'... כן... אני רוצה לעדכן אותך: שיש לרבש"ע מקום שנקרא מסתרים!!! שכתוב ע"ז בחז"ל שכשה' בוכה על הגלות, המלאכים מנסים למנוע ממנו לבכות... הם מנסים להסביר לרבש"ע שהכל בסדר... ואז ה' כביכול עונה להם: אם אתם לא נותנים לי לבכות, אז אני אכנס למקום שאתם לא יכולים להיכנס לשם ושם אני אבכה... למקום הזה קוראים 'מסתרים', שנא': ואם לא תשמעוהו, במסתרים תבכה נפשי

ועומק הדברים הוא: שהמלאכים לא תמיד מבינים על מה יש בכלל לבכות... הכל טוב... כולם חרדים... צדיקים... מדקדקים קלה כבחמורה... הפס יצור נוסע יפה... נו... מה הבעיה? אבל ה' הוא בוחן כליות ולב... ולפעמים ה' מאוכזב... כי אי שם עמוק במסתרי הלב... איפה שלמלאכים אין רשות להיכנס- שם ה' מזהה חוסר עניין... ה' כביכול מרגיש שאף אחד לא מחכה לו ואין לו בשביל מה לשוב... וכשה' בוכה ולא מבינים למה... ה' אומר: אני בוכה על רבדים נסתרים שאין לכם גישה לרובדים האלו... ואז כשה' יושב שם במסתרים ובוכה חרישית... לפתע אתה מגיח בסערה!!! ונכנס לו שם היישר לתוך המסתרים. **כי גם לך!!!** גם לך יש ניסיונות ופיתויים?? איפה?? במסתרים!!! וכשם יש לך מלחמות עולם... ושם!!! שם אתה מתגבר למענו ית'... הרי באותו רגע פרצת את הקוד הסודי של המסתרים של ה'... ה' שעד רגע זה בכה במסתרים... וחיפש שם מישהו שמוכן להיות איתי במסתרים... כעת בבת אחת הופעת לו שם!!! כן... רבש"ע: אני נאמן אליך במסתרים... רק אתה יתברך יודע איזה תעצומות נפש נדרשים ממני אי שם במסתרים... וזה קלף מנצח!!! כן... מי שעומד בניסיונות במסתרים... זו הוכחה מדעת שזה מגיע מהמקום הכי עמוק במסתרי הנפש... הגעת בדיוק בזמן!!! ולחצת בדיוק על הנקודה ששם מחכה לנו הטופס 4 של בית המקדש... זה מרגש... שם נבנה בית המקדש... ושם הוא נבנה בצעדי ענק... ולראות ולפגוש בני עליה שמשגרים לרבש"ע נאמנות בדורנו איפה שאף אחד לא רואה... לא נותר לנו אלא לפזר חיוכים בעיצומם של ימי בין המיצרים ולהגיד ש... שעדיין אמנם לא ניתן רשות לפרסם... אבל כשהמשיח יגיע... תדעו שכאן זה קרה!! כשמשיח יגיע וזה יהיה מאוד שמח... תדעו ש-זה היום עשה ה'?? איזה היום? זה!!! זה היום הזה... זה קרה פה... באתר בנייה, ללא פידבק, במלחמת עולם פנימיות... שם נעשו פגישות השידוכים של כל אחד מאיתנו מול ה'... מול משטרה צבאית ומול חוסר פידבק של משפחה מודרנית שמזהים אותך כצו"ל מסכן של המשפחה וכו' וכו' וכו'...

המקדש זה לא מבנה ולא הקצאה... ביהמ"ק זה רצון אהבה... ביהמ"ק נחרב מחוסר נכונות ורצון להשקיע בקשר, ואילו אצלי העסק מטופל... אוהו... אני כל יום משגר מפגנים עוצמתיים לה'... רק ה' יודע כמה אני מוכן להסתגר פה איתו ובשבילו ולהמתין לו... זה בסדר!! הנושא מטופל... אפשר להגניב חיוכים מהחדר...

זו הסיבה שבדור שלנו פחות עסוקים באבלות על החורבן... כי אנחנו יותר מידי עסוקים בפיגומים ובבניה אינטנסיבית של קודש הקדשים ורצון אהבה איפה שאף אחד לא יודע בנאמנות ובאהבה...

אז כמוכן!!! שבמקביל אליך יש עוד הרבה הרבה יהודים שרק מתרחקים יותר ויותר ובייחס אליהם המצב נהיה רק יותר גרוע... (ולכאורה אנחנו אומרים לכאוב את גלות השכינה הכללית) אבל בשביל זה על כל התגברות שלך איפה שאף אחד לא רואה, אתה כנראה תעשה את העבודה בשבילם... לא לחינם יוסף נקרא צדיק יסוד עולם... שכשיוסף שרוי במצרים ועומד **לבד לבד** בניסיונות, אז הוא גם עושה את כל העבודה לבד לבד... הוא עושה את העבודה בשביל כולם... אז תדע: שאתה פה השליח ציבור שאמנם מרגיש עני ממעש... אבל תדע שאתה שליח שמייצג את המוני נדחי ישראל שאתה מעורר מים נוקבין בשבילם... ולא נותר לך אלא לדעוק את זעקת הש"ץ- ותגער בשטן לבל ישיטינו...

תכל'ס... אנחנו עומדים כעת בפתחם של ימי האבלות על החורבן...

וכידוע: מנהג ישראל בשנים האחרונות זה להתהלך בימים אלו עם רגשות אשמה שאנחנו לא מספיק מתאבלים על חורבן ביהמ"ק... ואז מנסים איכשהו בכח לגרד איזה דמעת געגועים באמצעות כל מיני שיטות זולות של ריגושים למיניהם... אולי הריגושים של אז נדברו יעזרו לנו... מחפשים איזה פרק נבחר במדור הלכה בקרוב למעשה שיחבר אותי להוד קדומים ושאר קשקושים... ותסלח לי על הזלזול... אבל זה לא הנושא... הריגושים האלו אולי מצליחים לרגש אותך, אבל לא את הרבש"ע... לא זה מה שאיבדנו!! ולא לזה אנחנו מחכים!!!

מישהו אמר לי שיש איזה סרטון מממזה מרגש על הגאולה ועל בית המקדש... בקיצור: מה מתברר?? רואים שם אנשים יושבים במסעדה בממילא ואוכלים ספגטי וברקע רואים את ההיכל בתפארתו...

אה... איזה מרגש... אתה ננופל מרוב התרגשות... סליחה על הדוגמא המביישת הזו... אבל לא נעים... זה פחות או יותר הרמה... זו הרמה של כל מי שחושב שבית המקדש זה משהו 'מרגש' כזה... משהו שהולך טוב עם הפקת סטודיו... (כמונן תלוי ברמת ההפקה...) ההלו... בית המקדש זה משהו עמוק עמוק פה מבפנים! זה מתחיל פה וגם נגמר פה!!!

אתה יודע מה הכי הכי מרגש אותי בהקשר של האבלות על החורבן? ללכת ברחוב בימים אלו בתקופת תמוז... ולפתע אני רואה מול העיניים שלי בחור בן עליה צעיר. וניכר מההופעה שלו שהוא רווק הדר בעיר... לא מדובר בבחור שמנותק מהעולם, אחד שמונח כאן... הוא אפילו מסלסל בשער... אבל אתה רואה אותו שומר על העיניים... לראות אותו זה לראות את בית המקדש בני

נורא נורא משמח?? נו... אז אם זה כ"כ שמח... כמדומני שזה שמח לא רק בשניה שהוא מגיע... אלא גם בחמש דקות שלפני כן!!! מסכים איתי?? האם אני צודק שגם חמש דקות לפני שהמשיח מגיע אפשר להתחיל לפזר חיוכים?? רגע... ובעשר דקות שלפני- גם אפשר לחלק סוכריות לקראת זריקה?? גם!! רגע... ושעתיים לפני... גם? נו... ו... ו... ו... ו... ו... ו... ו... ו... מה אתה אומר? עם הנצח שמחכה כבר 1955 שנים... ותאר לעצמך שתון שנתים זה קורה!! האם כבר בשנתים שלפני יש סיבה לשמוח?? גם?? אני בטוח שכן!!!

ומאיפה אני יודע שזה סיבה לשמוח? מחבר שלי... לפני כמה חודשים ראיתי את חבר שלי עם פנים נפולות... מה יש?? אני לא מצליח לקנות דירה... ואילו השבוע ראיתי אותו מבסוט... מה קרה עכשיו?? סגרתי חוזה!! על מה? על הפרוייקט בעכ"ל... נו... מתי מקבלים מפתחות?? בעוד שנתיים!! אמרתי לו: עוד שנתיים זה מוכן ואתה כבר עכשיו שמח??

הוא ענה לי: **כן!!! ממש כן!!! מה שאתה שומע!! עוד שנתיים זה מוכן ואני כבר עכשיו שמח...** ממנו למדתי שגם אם המשיח מגיע בעוד שנתיים... זו סיבה לשמוח כבר עכשיו... אבל שלא תבין לא נכון: הסיבה העיקרית שחבר שלי שמח זה לא בגלל שבעוד שנתיים יש לו דירה... (אדרבה... אם כבר... לחכות שנתיים בחיבוק ידיים זה רק מעצבן ולא שמח) השמחה שלו זה שעד עכשיו ההרגשה הייתה שזה תקוע... מתעכב סתם ללא מוצא... אבל כעת העסק התניע... אנחנו בדרך לשם... צועדים לשם... לא עוצרים רגע...

על אותו משקל: בחור יקר: אם ח"ו עד בין הזמנים הקרוב לא יגיע משיח... ואתה תסע עם כל המשפחה לאיזה נופש במקום 'לא מי יודע מה' ויהיו לך ניסיונות לבד לבד איפה שאף אחד לא יודע. ואתה תתן לה' כתר מלוכה ותתגבר למענו, אני אומר לך שבאותו לילה של התגברות אתה יכול ללכת לישון עם חיוך ובמחשבות הכי קסומות!! תנסה כעת לדמיין בעיני רוחך מה אתה הולך להרגיש בלילה הראשון שאחרי ה-11.23 בבוקר שלפתע יופיע לנו פה המשיח ובית המקדש ירד מהשמים...

יהיה יום כזה? יהיה!! תנסה לדמיין את היום הזה... את ההלם... את ההתרגשות העצומה... את גודל המעמד... אבל בסוף יגיע לילה ובשלב מסוים אתה תלך לישון... תנסה לדמיין את עצמך שוכב במיטה ומנסה ומנסה לעכל את מה שקרה פה היום... יהיה לילה כזה?? יהיה!!!

נכון עכשיו עדיין לא?? אבל אז מה...

גם אם זה יתגלה היום אלא רק בעוד שנתיים... זה לא משנה... זה קרה היום!!! כי היום הקב"ה קיבל ממך עוד מסמן עוצמתי (עם קבלות בידיים) שבו הגשת לו בקשה חד משמעית: אבא שבשמים... אני פה ממתין לך בחדר יחוד!! אני מוכן עם ההינומא... ממתין לך פה... וזהו!!! המסמן שוגר לשמים... זהו... מכאן ואילך כבר לא כ"כ משנה לי מתי המשיח יגיע בפועל... כי גם כשהוא יגיע... הוא יגיע לרגע הזה!! לאירוע המכונן שקרה היום!!! אז בהחלט מותר לך לשמוח כבר היום...

כן... יש בני עליה שמותר להם להגניב לעצמם איזה חיוך חשוד באמצע. תשעה באב... כי נכון... אמנם בוכים כעת על חורבן בית המקדש... אבל אז מה... בית

עולים לירושלים... ביכורים!!!

כבר שבוע ימים שהכפר שלנו על הרגלים... היערכויות... כרזות... קישוטים ומה לא... מה יש?? בעוד שבועיים יוצאים בעליה המסורתית לביכורים בירושלים... הוי איך שכולם מחכים לזה בכיליון עיניים... כל הל"ז של החודש האחרון מסתובב סביב יום שלישי בשעה 6 בבוקר... אחרי תפילת שחרית, יוצאים מבית הכנסת עם ספר תורה!!! החידרים... הסמינרים... בית יעקב... הגנים... כולם ערוכים כאחד ליציאה ולצדעה ממושכת... ופתאום בום!!!! ארבעה ימים לפני היציאה... לפתע זה קרה... השכן הישיש ר' עזריה הסתלק לבית עולמו זקן ושבע ימים, ואשר יגורנו בה... כל משפחת מליכאלי נטמאו!!! שוד ושבר!!! חיימקה בכח ובכח... לא רק על השכן האהוב אבל גם על עצמי... כמה רציתי לעלות עם כולם לירושלים... ופתאום טומאת מת על הבוקר... מאיפה זה נפל עלינו... תבין: הבאת ביכורים זה טהרת תרומה החמורה... ואם המשפחה שלנו טמאי מתים אז איך נעלה עם כולם... כל הכפר נדו בראשם למשפחת מליכאלי ש... שכנאה ישארו כאן...

אבל לא!!! בסוף לאחר התייעצות עם נציג הלויים הוחלט ש... שזה לא נורא כמו שחשבנו... אבא קיבל הדרכה מפורטת כיצד להתנהג... סוף סוף יש לנו כבר 4 ימים של ספירת טהרה, כבר הספקנו להזות הזאת שלישי... וכעת יש לנו בסה"כ 3 ימים נוספים... אנחנו נצא יחד עם התלוכה!!! אבל מתוך שמירת מרחק!!!

ביומיים הראשונים אנחנו הולכים להיות ממש כמו מצורעים!!! כמו 'את והב בסופה' שצועדים בסוף מחנה ישראל... כמטחוי קשת... לא רק שאסור לנו להתקרב לביכורים שזה תרומה... אלא גם אסור לנו לבא במגע עם העויילים... כן חיימקה... ביומיים הקרובים לא תוכל ללכת יחד עם כל הכיתה שלך... אתה איתנו מאחורה... כן כן... הנהן חיימקה בראש... אבל אבא נאנח לעצמו בשקט... זה לא הולך להיות קל!!! (צריך להכיר את חיימקה בשביל להבין למה... הוא צריך לשבת מקדימה על השור שמצופה זהב... הוא צריך את החברים... הוא חייב טיפ טיפה לנגן על החליל של 'קומו ונעלה ציון וגו') עכ"פ זה מה שיהיה ביומיים הראשונים- שבשבילנו זה היום החמישי והששי לספירה... ואז ביום השביעי... זה כבר יותר קל... כי לפי התכנית, אנחנו אמורים לעבור אז או בגת רימון (אזור הרצליה) או שנספיק להגיע לאילון... שניהם ערי הלויים... שם סיכמנו שנפרוש מיד על הבוקר כדי לקבל הזאה ומיד נטבול... וזהו!!! אחרי ההזאה והטבילה זה כבר סיפור אחר לגמרי... אנחנו כבר טבולי יום- שני לטומאה... (אמנם עדיין אסור לנו לנגוע בכל האוכלים ומשקין ככן כי הכל פה על טהרת תרומה (שנטמאת משני) אבל לכה"פ אנחנו כבר טומאים אדם) ונוכל כבר להתאחד עם כל הציבור ולסיים את הסאגה הזו...

ואכן התלוכה התחילה... ששון ושמחה!!! כולם מפזזים ומכרכרים בכל עוז... קומו ונעלה ציון בית אלוקינו, במשך היום גם התאחדנו עם עוד כמה קהילות קודש מערי ישראל באזור עמק חפר מימין, ושכם ואילון מורה משמאל... וכולם בשירה ובזמרה ובאהבה כלולה... 'ואיכרי השפלה ותושבי ההרה מי לכם פה ומה לכם פה? קומו ונעלה ציון בית אלוקינו... היום הראשון עבר בס"ד... מה פירוש עבר? כעת השעה 4.00 בצהרים... שני שלישי יום, כעת נחים מהדרך... היום יום רביעי בשבת... כעת פורשים לעסק התורה... כן... וילן שם יהושע בלילה ההוא במחנה... בעומקה של הלכה... אבא למד עם החברותא... במרחק ד' אמות...

---השעה 3.00 בלילה... אמא קמה... ומיד הוציאה חטים טחונים... וקראה בשקט לחברתה... גברת לוי... תעשי לי טובה... אתה יכול ללוש בשבילי!!! תבינו: אנחנו עדיין טמאים... אם אני אלוש, העיסה תהיה טמאה עוד לפני הפרשת חלה ולא נוכל לתת לכהן... (לעת עתה החיטים עדיין לא באו במגע מים אז הם לא מקבלים טומאה, אבל כששופכים מים ללישה זה כבר מקבל טומאה) גברת לוי הסכימה בשמחה, לשה... קרצה חלה עטפה, ומיד ניגשה לאוהל של גברת כהן ונתנה לה את החלה... (אגב: הגברים ישנים תחת כיפת השמיים!!! הנשים לא)... והחזירה לאמא את הבצק... אמא הוציאה את כלי העבודה המאולתרים בנתוני שטח הנקראים כלי גולה... (אמנם הם נאמרו בנבואת פורענות שככה עם ישראל יאכלו על בסיס קבע מרוב עניות וגלות, אבל אנחנו עושים את זה לכתחילה בנתוני שטח של עליה לירושלים שאנחנו רוצים למעט כמה שאפשר במשוי בדרך) ואפתה לחם... לבנתיים אבא התעורר... התעטף בציצית ומוכתר בתפילין והנה שוב נשמע קול החליל קומו ונעלה ציון בית ה' אלוקינו... שוב הולכים...

היום יש לנו קצת יותר עליות!!! וקצת מפרכות... אבל אנחנו עושים את זה בשמחה... אבל חכה חכה... העליות המשמעותיות ביותר זה כשנגיע לבית חורון!!! בית חורון זה מושג!!! כשאתה אומר שהגעת לבית חורון... כולם מיד שואלים... כן... השאלה היא איזה בית חורון?? האם בית חורון **עילון** או בית חורון **תחתון**? מדובר בטיפוס של שש מאות מטר במעלה ההר... (כן... יש מעלה עקרבים ויש מעלה חורון, מעלה חורון זה לאלו שמגיעים מאזור צפון ומעלה עקרבים זה לאזור ראובן וגם שמעון וחלק מיהודה שבדרום) כשמיגיעים לשם אז... אז זה באמת קומו ונעלה!!! ואף אחד לא מצטער... העליות האלו לא מרתיעות אף אחד... וגם אף אחד לא מתעצל בהם... כי מי שמגיע לסוף העליות!!! מחכה לו שם הפתעה... בסוף מעלה בית חורון אתה יכול לראות מרחוק את עשן המערכה!!! עצם התחושה ש... שזה מה שמחכה לנו שם למעלה נותן לנו מנת דחף בטיפוס...

אבל איו... נסחפתי... איך הגעתי לזה... אנו כעת עדיין נמצאים בגבול שבין נחלת מנשה לאפרים... היום צעדנו את כל אזור השרון... מאזור נתניה ועד אזור אלעד... נראה אם נספיק להגיע לעיר הלויים איילון... והנה... סו"ס הגננו... בשעה טובה... היום יום חמישי... אנחנו הולכים לישון בלילה ומיד על הבוקר אנחנו הולכים כאן לעיר הקרובה להזאה... אמא ניצלה את הזמן והתחילה לכבס את הבגדים לקראת שבת קודש... סו"ס יום חמישי... אמא גם התחילה להכין צרכי שבת... אבל רק התחילה!!! כי עדיין... אנחנו די מסורבלים... כי כעת אנחנו עדיין טמאים... לכן אמא כעת משתדלת לעשות רק דברים שאפשר לעשות גם בטומאה, כגון: לקלף תפוז, שלא הוכשרו, ולטחון חטים שלא הוכשרו וכיוצא ב... הלכנו לישון בלילה...

---יום ששי... השעה 3.30 לפנות בוקר... אבא מעיר את חיימקה בלחש... קום... חיימקה קום... אנחנו צריכים להזדרז ללכת לעיר לוד! להזאה!!! חיימקה ניתר בשמחה... סוף סוף... שהחיינו וקיימנו... סוף סוף היום אני חוזר לחברים שלי שכבר יומיים אני מסתכל עליהם מרחוק ומדבר איתם כמעט רק בשפת הידיים... תכל"ס... צריך להגיע כמה שיותר מהר, כדי שנספיק להזות ועוד לחזור לתפוס את השיירה... אבא המתין עד 3.53... עלות השחר הראשון כדי שנצא בכי טוב... ומיד שמנו פעמינו לחצר ביתו של הליגער ר' אליעזר, שם המתין לנו בן לוי שכבר ידע שאנחנו בדרך... למרות שעדיין לא הגיע הנץ החמה... בכל זאת הקילו לנו בגלל עיכוב השיירה... הוא היזה עלינו מסי החטאת... עלינו ועל הבגדים... מיד אח"כ מקווה זריז... וחוזרים מהר מהר לשיירה שכבר הספיקה לצאת אבל הדבקנו אותם... ואז הייתה לנו קבלת פנים!!! קיבלו אותנו בשמחה ובזרועות פתוחות: ברוכים הבאים בשם ה'... בשעה טובה חזרתם אלינו... מהיום רק בשמחות... בעזה"ש עוד היום יום ששי, אנחנו מקווים להספיק להגיע מאילון ועד בית חורון... אם נהיה חרוצים נזכה ל-מי יעלה בהר ה', ונשבות בבית חורון עליון, ואם לא נספיק נאלץ להסתפק בבית חורון תחתון... מה אתה אומר?? האמת היא שאני עדיין לא יודע איפה כדאי יותר... הכל תלוי את מי נפגוש שם... לו יצויר שנפגוש את רבי עקיבא בבית חורון תחתון... אני אעדיף להישאר שם עם עמוד הענן, עוד יותר מלאות את ענן עשן המערכה... מה שבטוח: מיד ביום ראשון ממשיכים ואי"ה בו ביום נגיע...

ברוכים הבאים לגן חיות... 50 בעלי חיים

בחולין

סיימנו כעת בחולין את כל השבועים טרפות!! זה לא היה פשוט!! הראש שלי כל היום היה תפוס עם הריאות והשדרה והקורקבן והסימונים... זהו!! אני כבר ויטרינאר לכל דבר... אתה מוזמן לשאול אותי על כל פסיק בגוף הבהמה... אני אגיד לך האם יש שתי שכבות לעור או רק שכבה אחת... והאם היא יכולה לחיות עם זה או לא... עכ"פ כעת אנחנו עוברים ונכנסים לגן חיות!!!! בשבועות הקרובים אנחנו הולכים לפגוש... לפי הערכה שלי יותר מחמישים בעלי חיים...

19 עופות טמאים... 8 חיות טהורות, 8 שרצים, 4 בהמות טמאות, 3 בהמות טהורות, 4 חגבים, ועוד 6 סוגים של שקצים ורמשים וזה לא סוף הרשימה... אנחנו מצוויים לבדוק בסימונים שלהם לידע מה טהור ומה טמא... אנב: מעניין לציין שיש עוף טהור אחד שהוא מאוד דומיננטי והוא כאילו בעונש... הלא הוא התרנגול!!! התורים ובני יונה, והכבשים והעזים והפרות, כל המשק בית עולה לגבורה... ואילו התרנגול שהוא עוף טהור ואנחנו גם אוכלים את הבשר שלו... ממנו לא מקריבים במקדש...

חשבתי על דרך המליצה... שהסיבה שלא מקריבים תרנגול... כי הקרבן הגדול ביותר זה שהתרנגול הוא שעון מעורר!!!

תאר לעצמך בזמן היתר כמות... יש לי בחצר מזבח... ואני ישן לי שינת ישרים ופתאום התרנגול מתחיל לקרקר לי... ולא סתם אלא נודניק!! אז היום מה אני עושה?? אני מכבה את השעון מעורר וכל טוב... אבל לך תכבה את הנודניק של התרנגול...

מה הייתי עושה?? קם מהמיטה בעצבים... הולך לתרנגול... בא בא... אני מקריב אותך קרבן... כפפרה עליך... שוחט אותו... העיקר שיהיה פה שקט!!! אז זהו שלא!!! הקרבן הגדול ביותר של התרנגול ש... שישאר בחיים!! שיעיר אותך עד שתקום!!

לקום בבוקר זה הקרבן הכי גדול... אפשר להעמיס על זה את הפסוק: 'זבח ומנחה לא חפצת, אזניים כרית לי', ה' מוותר על זבח ומנחה... ה' רוצה אזניים!!! שאני אקשיב לקול הגבר, ושאני אקום כמו גבר!!!! ואל תדאג: בערב יום כיפור, אז אנחנו נביא את התרנגול לכפרות... רבש"ע: אתה יודע!! עד היום הייתי גבר!!! הגבר הזה לא נתן לי לישון!! אם נגיע עם זה ליום כיפור... המצב שלנו טוב...

אם כבר אנחנו בפינת החי, עוד מילה אחת: יש כידוע הבדל בין כבש לשעיר!! כבש עולה כיתה... כבש בן שנה ואז הוא גדל ונהיה איל... אבל עז?? עז הוא לא פראייר... הוא לא כבש... עז מהיום הראשון הוא חברמן... קופץ ומשתולל... אבל הוא לא גדל... אין אצלו הבדל בין שנה לשנתיים... הוא תמיד נשאר שעיר, עדיף להיות כבש שיום אחד נהיה איל!! איל זה מלשון חזק!! זה עדיף מלהיות עיזא פזיזא... משתוללת... עושה בלגן... ונשארת בגיל שנה כל החיים... אה... מה אתה אומר??

ועוד הפתעה קטנה: יש מושג שנקרא 'חוט שדרה'!!! צריך שיהיה לך חוט שדרה... משטר עצמי... שתדע מה שאתה רוצה מעצמך... דא עקא: שפתאום התברר לי שעם כל הכבוד לחוט שדרה המהולל... אבל הוא מוקף בחוליות אימתניות!!! עצמות הכי חזקות בגוף שמקיפות אותו מכל הכיוונים... זאת אומרת: אחרי הכל!!! גם מי שיש לו חוט שדרה ויודע מה שהוא רוצה מעצמו... גם הוא צריך מסגרת!! גם הוא צריך טבעת חוליתית שתשמור עליו... מבחינתי זה סוג של מלאך רע עונה אמן בעל כרחו... תמיד הייתי הנואם של החוט שדרה!!! ועם השנים אתה קולט שצריך מעטפת!! צריך להיות משועבד לתכתבים מערכתיים... אחרת אתה נשאר עז נודדת ומקפצת ונשארת בת שנה כל החיים... מתנצל... שורות אלו נכתבו במהירות... וזה באמת נראה כמו עז...

הרי את מקודשת לי בריטלין זה...

לפני כמה שנים כתבתי מאמר על ריטלין... ולא דווקא... הנושא בעיקר היה שכן אדם מוצלח זה מי שעוזר לעצמו!!! לא משנה אם מדובר באבחון קשב או בשאר תחומים... מי שמעיד לא לטייח ולעזור לעצמו נהיה מוצלח... ומי שלא, הוא זה שנשאר דפוק כל החיים... למה? כי הוא הרי מוצלח!!! הכל טוב... אין מה לשפר... שיהנה... שימשיך להערים על עצמו שכבות של מחדלים... אני לא!!! אני וכל המוצלחים לא כאלו... אם אני יכול ליעל את עצמי בעבודתו ה' אני ניגש לעזרה... אם זה פסיכולוג שיסדר לי את הראש או לחילופין קצור טוב שיוסרת אותי... כמובן: לא צריך לחפש בעיות... מאן דאבי ליה כאיבא אזיל לבי אסיא. עכ"פ מאז שכתבתי נהיית און קשבת לכל ידידי נוטלי הריטלין, ואמרת אחת ולתמיד להקדיש מאמר לשאלות הנפוצות והמצויות בנושא זה... (אגב: המאמר הזה יכול להביא תועלת ישירה או עקיפה גם למי שלא לוקח ריטלין)

ובכן: מידי פעם מתקשר אלי בחור ומספר לי שהריטלין הפסיק להשפיע עליי... (ואז כמובן הוא מעלה את המינון וגם אז זה לא עובד) ומה מתברר? שלאחר תקופה ארוכה שאתה לוקח רטלין וזה בהחלט עוזר לך להתרכז... פתאום הגיעו ימים כאלו עייפים... אם זה סוף זמן, או שבועיים כאלו מעצבנים... ופתאום הריטלין 'לא עבד', ואם ככה, זה הפסיק לעבוד... **אז זהו שלא!!! אל תסחף... אל תגזים... סו"ס אל תשכח שאני ואתה נמצאים בנקודת חולשה!!** כי החברותא שלי מסוגל ללמוד בלי ריטלין... ואילו אני, כדי לסגור פער ולהשתוות אליו, בשביל זה אני לומר ריטלין! כלומר: כשאני לוקח ריטלין, הנתונים שלי לא נהיים יותר משופרים מחבר שלי, אלא אני בסה"כ סוגר מולו פער של קשב ויכול להתרכז להיות כמוהו... (אהא... הרי בסוף מתברר שאתה הרבה יותר מהחברותא שלך? זה לא קשור לריטלין, זה כבר קשור למתנת שמים ולכישורים האישיים שלך... שאולי הקשב וריכוז הם התופעת לוואי של זה... כן... זה עוד ענווה נפוצה בקרב נוטלי ריטלין שבטוחים שכל הכישורים שלהם נזקפים לעיגול הלבן הזה) ומעתה: לכככולם יש ימי האהבה וימי השנאה... גם החברותא שלך **שלא** צריך ריטלין, גם לו יש את הימים העייפים שהוא מגיע לבימ"ד והוא לא במיטבו! הגמ' מרצדת לו מול העיניים... למה? ככה!! סתם ימי השנאה... (שמאפיית כל מי שנקרא בשם אדם!! אפר דם מה...) וממילא כמו שכשחברותא שלך קם היום על רגל שמאל... לא יעזור לו ריטלין, כי לא זו הבעיה... כך גם אתה, קח בחשבון שיהיו ימים שאתה תקח ריטלין ועדיין תרגיש מבובל וחסר ריכוז, לא כי הריטלין 'הפסיק' להשפיע אלא בגלל שגזרה חכמתו ית' שיש ימי שנהא שלא פוסחים גם על נוטלי הריטלין, ולכן אין טעם לשנות מינון או להחליף אלא פשוט להיכנע ולהבין שיש ימי שנהא... נו... באמת מה לעשות? איך בולעים ימי שנהא? **הנוסחה היא מאוד פשוטה:**

בימי השנאה... ה' פשוט מזמין אותה... כל כיום שאתה מגיע לבית מדרש ויש לך חשק ללמוד... זה אומר שה' אוהב אותך... טעים לך... כוץ לך... הולך לך... אז ה' אוהב אותך!!! אבל לפעמים ה' גם רוצה לשמוע שאתה אוהב אותו, ובשביל זה יש ימי השנאה... שבימים אלו אתה אולי לא כ"כ אוהב ללמוד!! אבל אתה אוהב את ה'!! מה פירושו?? אין לי היום חשק ללמוד... לא בא לי... ובכל זאת אני לומד... למה? כי אני אוהב אותך ה'!! זהו!! בשביל זה יש לנו ימי שנהא... כדי להפגין אהבה לה'... אל תברח מהם בכל מחיר וגם אל תבהל אם בימים אלו אתה לומד פחות... טבעי שבימי השנאה אתה על אש נמוכה... אבל אש של אהבה והתמסרות לה' גם כשאין חשק (אגב: חשוב לציין: אם ימי השנאה מתארכים יותר מידי, כלומר יותר משלושה שבועות... מומלץ לצאת בבדק בית... יתכן שיש פה איזה טעות בגישה, מהלך לא נכון בלימוד או בעומס יתר שגורם לך שחיקה ויתכן שיש פה שיעורי בית שצריך לעשות... כל שזה לא תמיד יזכר להגיד ימי השנאה ודו"ק)

---נעבור לטעות הבאה... התקשר אלי בחור: אני רוצה להתייעץ בהקשר לריטלין... כן... מה הבעיה? הריטלין לא טוב... צריך להחליף... התחלתי לשוחח איתו... מה הבעיה?? ואז הוא סיפר לי את כל הרקע... ואז שאלתי אותו: רגע... אולי הבעיה שאתה לא לומד מה שאתה אוהב? אולי הבעיה שאתה מעמס על עצמך ודורש מעצמך ככה משהו שלא מתאים לך?? הופה!! הוא היה בהלם! היה נראה שגיליתי לו את אמריקה בו בזמן שזה היה דברים הכי פשוטים!!! מה מתברר?? שמרוב שהוא התרגל למשוואה, ש-ה'בעיה שלי זה קשב וריכוז והפתרון הוא ריטלין, אז זהו! אין משהו אחר!!! יש או ריטלין, או להחליף אותו... ההלו... תפתח ראש... ריטלין זה מדף אחד!!! ויש עוד כמה מדפים!!! אני יכול לספר לך בנימה אישית (בקיצור נמרץ ואכמ"ל): שבמשך ארבע שנים בישיבה, הייתי בחיפוש עצמי... לא מצאתי את עצמי... סבלתי מאי שקט... הייתי מסוגל להירדם באמצע סדר א' לשעה תמימה מחוסר חיבור ושייכות... השנים האלו זכורות לי כשנים עגמומיות אשר אין לי בהם חפץ... הייתי נוסע מהכותל למירון, ומחברון לישיבה וחוזר חלילה... ואז יום אחד התחלתי לקחת ריטלין!!! נו... וזה עזר? תתפלא לשמוע אבל **דווקא לא!!!** לא ניכר שינוי מיוחד... וחלפה לך שנה תמימה שאני כבר לוקח ריטלין... ועדיין לא רואה את האושר הגדול... ואז מו"ר שליט"א הורה לי להתחיל לכתוב עלון... ואז בבת אחת!!! בבת אחת התחלתי לחיות... לכתוב במרץ... פתאום מצאתי את עצמי יושב שעות ע"ג שעות בלי לשים לב (כמו שהלמתי כ"כ הרבה שנים ונשאר בתור חלום) ואז במקביל גם התחלתי להיות צריך ריטלין הרבה יותר, **מה אני בא לומר??** שהייתי אמנם צריך ריטלין!!! אבל לא רק זה!!! הריטלין הוא מצבר!! כמו מצת!!! אבל כל עוד לא הגעתי לנקודה שלי לא היה לי את מה להצית... הריטלין לא יכול להצית כשאין לו מה... (יש רכב שלא מתייער כי המצבר הלך... המצת לא עובד... רק תחבר לו מצת וגו חיש ונעופה... אבל אם המנוע הלך... לא יעזור שהמצבר עובד... הוא מצית אבל אין לו את מה...) ברגע שהתחלתי לכתוב עלון, שלמפרע התברר שזו השליחות שלי וכאן מצאתי את הביטוי שלי... כעת המצת התחיל לעבוד וגם התברר כנצרך ומועיל... **אי לכך ובהתאם לזאת:** גם אם אתה מאובחן קשב וריכוז, וצריך ריטלין, לו יצויר שאתה לא במקום הנכון, או לא ממצה את עצמך בלימוד, או לא לומד לפי טבעך ושולל שיעורי בית נוספים שמחכים לך... לא יעזור פה ריטלין!! הריטלין הוא כמו מצת רכב... אבל חסר לו ראש מנוע... אל תפול בטעות הזו.

--- קורה שאנחנו מוחשי משהו שנאבד בתוך הבית... ואם תשים לב: יש כאלו שמוצאים כל דבר שבנייתו ויש כאלו שלא מוצאים... זה יכול לעמוד להם מול האף והם לא רואים את זה... (באופן כללי גברים פחות טובים בלמצא דברים... מה שגבר מחפש חצי שעה, אשה מוצאת בדקה) במה זה תלוי?? **זה תלוי במינון!!!** וזה אחד מהמאפיינים המביכים ו... וגם המבורכים של

קשב וריכוז... תבין: כשחבר שלי מחפש עט... יש לו מיון פנימי במוח... הוא מגדיר במוח קטגוריה של 'חיפוש עט' ומעכשיו הוא רואה רק עטים... לא רואה בני אדם... לא רואה ממטר... רואה רק עטים... מה הפלא שהוא מצא את העט ברגע... אבל אני ב"ה זכיתי להיות קשב וריכוז... כשאני יוצא לחפש עט... אני רואה מלא מלא דברים חוץ מהעט... אני יכול לחפש אתונות ולמצא מלוכה... (האזיכור: בסוף שאול לא מצא את האתונות... כ"כ נורא?)

אז נכון שבחיפוש אני חלש... אבל איפה זה? חוסר אולי בחלק החיובי??

כשחבר שלי מגיע בבוקר ופותח גמ', הוא פותח דוך! באותה שורה שבה הוא נעצר אתמול... לא פונה ימין ושמאל!! אבל אני?? כל המסכת מרצדת לי מול המוח עם המסכתות שכבר למדתי... בנוסף דימיון כיד ה' הטובה עלי והדברים מאירים ושמים... אתה מבין איך זה קשור לעט שעד היום לא מצאתי אותו?? **אבל חכה! המחיר שלי לא הסתיים!!** כי אני וחבר שלי למדנו פרק כירה בשבת... מלא מלא שיטות בשהיה הטמנה ומוקצה... חבר שלי יצא משם מו"ץ!!! כל השיטות מסודרות לו בראש... הסוגיה מחושבת... הלכות מוקצה ובישול מונח אצלו כקופסא!! אבל אני?? אל תשאל... בדיוק הפוך, אם עד אז עוד ידעתי הלכות מוקצה והטמנה... מאז שלמדתי שבת, לגמרי איבדתי ידיים ורגלים... כמו שכשיחפשתי עט, כל האבזרים קפצו לי מול העיניים... ככה כל פעם כשמתעורר לי שאלה בהלכות מוקצה כל הגרוגרות וצימוקים ועצמות וקליפין ובהמה מסוכנת, הכל קופץ לי בראש... וזה מאוד מבין!! כמעט כל שאלה הלכתית, בסוף אני צריך לפתוח ארחות שבת... אבל זה לא נובע מבורות... כי זה נובע בעיקר קושי למיין ה"רא" ממסקנה!! לכן באופן כללי יותר קשה בסיכום סוגיות בגמ' כי תלמוד בבלי הוא בלול וקשה לי למיין... לעומת זאת אם תשאל אותי שאלה כללית בהיקף הש"ס... זו הממלכה שלי... פה אני אפתיע הרבה יותר מחבר שלי!!!

בקיצור: בשרות אלו אני בעיקר חותר למסקנה קריטית ונחוצה לכל עמל בתורה באשר הוא (גם מי שלא קשור לקשב), עם תשובה: לא חשפתי אותך כעת למדגם של מבנה מוח שיש לו השלכות סותרות! המעלות והחסרונות יוצאים באותה נקודה!!! (מאותו מקום שקשה לי לסכם סוגיה... מאותו דיסק בעצמו אני יכול להביא לך חידושים בהיקף של עוקר הרים...) וזה הולך ביחד!!! הנה לך דוגמה אחת מיני אלף לדעת (ללא הגזמה) שאין שחור לבן בכשרונות!! יכול להיות משהו שהוא עילוי בסיכום סוגיות ובדברים אחרים שאני טוב בהם גם אם הוא יחיה אלף שנה פעמיים, הוא לא יוכל להגיע לזה...

בקיצור: כיום אני מבין למפרע ש-99% מהקנאה ותחרות שכ"כ סבלתי בין בחורים זה נטו חוסר זיהוי עצמי!! אתה צעיר מידי בשביל לזהות את נקודת הכישור היחודית שלך... (תסכים איתי שאת הולומד'ס שאמרת לי עכשיו, לא הצלחת לעלות עליה בכוחות עצמך וזה הרבה יותר נרחב ממה שאתה מדמייך) וכל חולשה בכישורים שאתה מזהה אצלך... עם טיפה בשלות פנימית אתה תגלה שדווקא שם טמון הכישור הגדול שלך... נו... אז איך אני משכנע אותך לא לשקוע בכל מיני תסבוכות? נו... תעזור לי, איך אני חוסך לך את זה? תבלי עליך? למה לסבול? אנני... תכניס לעצמך לראש שיש לך כישורים שאתה כעת לא כשיר לזהות אותם... והדבר היחיד שכן נדרש ממך זה להבין שאתה יחיד!! זה כן!!! אין מירוך מכוניות... אין קצב חברתי... (כמובן שמי שאין לו בעיה עם מירוך חברתי... שיהנה... אני מדבר עם אלו ש-מתים מזה... אולי רק אני מתתי מזה? אולי...) יש לי בזה קבלות בידים!!! ושוב: מה שאמרת כעת זה רק מדגם בעלמא... אם זו חשיבה איטית שגרמה לי קנאה צורבת במהירי התפיסה שעשו קופה יחצנית, עד שקלטתי שלאיטיות הזו קוראים עומק!!! הוי... כמה עגמת נפש יכולתי לחסוך... ואם זה קושי בהיקף הסוגיות, שהתגלה כשליטה במרחב. (לשם השוואה סגנון הלימוד של ר' חיים כן מאפיין סגנון של קשב וריכוז, כי אם תעקוב אחרי אופי הקונטרסים הרבים שהוא חיבר, זה התפסח לעשרות חיבורים בעת ובעונה אחת... זה אומר שכל דף גמ' שנפתח מול עיניו הוא תיזו כל הזמן במערכת מסועפת לניתוב עשרות נושאים... מאוד הגיוני שבלימוד הקלאסי בישיבה הוא לא היה מהבולטים... לך תחלום שהחולשה הזו מתבררת ככישור הכי גדול שהצמיח לנו את ר' חיים) ואם זה הקושי להתמיד הרבה שעות שהתגלה כחלק מעסקת חבילה של שליטה ברוחב... ואם כבר דיברנו על העט שחבר שלי מוצא ואני לא... על אותו משקל: אני וחבר שלי הגענו לכותל... הוא ראה שם רק ליטאים... ואילו פגשתי שם את כל עם ישראל... אז הוא בזכות המיקוד הזה מתביית בחזקות שלי, ואני וחברי היפראקטיבים מצליחים להיות כלליות נשמת כל ישראל.

---כעת כמה פרטים טכניים: יש כאלו שסובלים מכל מיני תופעות לוואי כתוצאה מהריטלין... אז מקובלנו שהיום הנושא מאוד מפותח ונמצא לכל תופעת לוואי ניתן למצא פתרון, רק צריך הרבה סבלנות של ניסוי וטעיה, ואולי נגאל את הבמה הזו לפנות לאלו שטובים בתחום, אולי משהו ירים את הכפפה ויפתח מכון ידיוני שירכז את כל הנירוז וההתאמה, כי כידוע: עיקר הקושי בניסוי וטעיה, הוא הבירוקרטיה מול המערכת) **ובקשר לשידוכים... האם זו בעיה??**

לענ"ד כל ההבדל בין מי שמאובחן קשב למי שלא... זה שמי שמאובחן יש לו לכה"פ קבלות בידיים שהוא עוזר לעצמו ולא מטייח. ומי שלא מאובחן, אין לו קבלות כאלו בידיים... בא נגיד ככה: מה יכול להיות יותר גרוע ממי שמאובחן קשב וריכוז ולוקח ריטלין? מי שסובל מקשב וריכוז ולא מאובחן ולא לוקח ויש כאלו לאלפים!!! וקח בחשבון שמי שמאובחן קשב, ולא הלך לאיבחון, לך תדע איזה עוד שלל בעיות הוא סותב איתו והוא מטאטא מתחת השולחן? (סו"ס ש פה רגלים לדבר... מי שמטייח משהו אחד, מי ידע מה עוד מתחבא מתחת השלחן)... מבחינתי הדבר הכי מפיח בשידוכים זה מחדלים שמטואטאים מתחת השלחן... בעיקר לטווח ארוך בהמשך החיים, בקיצור: בן אדם מוצלח זה בן אדם שעוזר לעצמו!!! ולסיום: יצא לי להתפלל באיזה 'בית שני' שמטייס שם את התפילה בשבת... בסוף התפילה אמרתי לגבאי: אין לי טענות על המפתלה... כלום פה מאובחני קשב וריכוז... רק מה? הרי יש תביעה שלא ברכו בתורה תחילה... ויש על זה את הר"ן הידוע: שהתורה קשה וריכוז... כי כידוע: להם בשביל לברך עליה... אותו דבר כאן, יש עליכם תביעה שאתם לוקחים את הריטלין רק אחרי התפילה... למה התפילה לא מספיק חשובה לכם כדי לקחת את הריטלין לפני? מה שבטוח: אתם יכולים לצחוק עלינו בסוף אהנונו מאובחני הקשב... אהנונו מנהלים לכם את החיים... תהוה... אם כולנו- כל מאובחני הקשב נחלים להתגבש יחד... אהנונו לא נשתף אתכם... אהנונו נסגור את כל הקצוות בינינו... ואז נצא לתכנית של נקדש את שמך בעולם... ואתם אחרינו...